

[Behnke]

Regeringen er berettiget til at nedskrive sine udgiftstal, når de privatiserede områder ikke længere belaster statsfinanserne. Men provenuet fra salgene må ikke indgå som indtægter i det almindelige driftsregnskab. Indtægterne skal bruges til nedbringelse af statsgælden.

Spørgeren forventer en bekræftelse på, at ovenstående udlægning af aftalen er korrekt, samt oplysning om, hvorvidt regeringen finder det korrekt at øge statens gældsætning, uanset at regeringen har forpligtet sig til at afdrage gælden, ikke blot ordinært, men tillige ekstraordinært med de 3 mia. kr.

Den omstændighed, at regeringen ikke synes at have evnet at få overskud for 1989, kan jo muligt være et forvarsel om, at regeringen nu vil til at øge statsgælden, hvad der må være i strid med ovennævnte forligsaftale, hvis formål klart var at formindske statsgælden i 1989 og 1990.

Svar (24/10 89):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Som led i finanslovsforliget blev det aftalt, at et provenu ved salg af statslige aktiver på 2 mia. kr., hvoraf 1 mia. kr. skal udmøntes i 1989 og 1 mia. kr. i 1990, skal medgå til nedbringelse af statsgælden. Som konsekvens heraf er der på finansloven for 1989 i såvel 1989 som 1990 opført et provenu på 1 mia. kr. på indtægtsbudgettet ved salg af statslige aktiver. Provenuet indgår således ikke i det udgiftspolitiske måltal, men medgår alene til nedbringelse af statsgælden.

Når de 2 mia. kr. optages på indtægtsbudgettet – og ikke medgår til at nå det udgiftspolitiske måltal (udgiftsbudgettet) – sikres det netop, at statens lånebehov – og dermed statsgælden – mindskes med 2 mia. kr. Dette ses af, at DAU-saldoen i 1989 og 1990 under ét forbedres med 2 mia. kr.

Der er inden 1. juli 1989 taget beslutning om salg af statslige ejendomme for godt 500 mio. kr., og der vil i efteråret blive forelagt salg for yderligere godt 500 mio. kr. Der er imidlertid en tidsforskydning, fra der træffes beslutning om salg, til provenuet kommer i statskassen. Det forventes, at det samlede provenu til statskassen ved salg af statslige aktiver vil udgøre op imod 500 mio. kr. i 1989.

Der er herudover på finansloven for 1989 indbudgetteret et provenu ved salg af statslige aktiver på 1 mia. kr., som medgår til at udmønte en budgetreguleringskonto under Finansmini-

steriet, og som dermed bidrager til at nå det udgiftspolitiske måltal.

Spm. nr. S 42

Til *sundhedsministeren* (11/10 89) af:

Lis Noer Holmberg (CD):

»Agter ministeren at gribe ind over for Fyns Amt, der stadig nægter at kautionere for patienter, der ved behandling i et andet amt kunne opnå en bedring af deres helbredstilstand?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet for at få uddybet ministerens svar på spm. nr. S 818 (1988–89). Desuden henvises til reportagen i Landet Rundt den 4. oktober, hvor der blev sat tal på det misbrug, der finder sted. Udsendelsen skabte absolut ikke klarhed over, hvor ansvaret skal places.

De pågældende patienter har nu været til uvildige undersøgelser i henholdsvis Ålborg og Glostrup, og de har stadig ikke kunnet opnå kaution fra Fyns Amt til trods for, at professor, overlæge Søren Pilgaard i Århus allerede ud fra de første undersøgelser mener at kunne bedre de pågældende patienters helbredstilstand. Det er i høj grad spild af ressourcer, og der vil fremover ske endnu mere ressourcspild på grund af lægers uenighed.

Dette vil også få konsekvenser for Fyns Amt, idet det må være dyrere – også på det samfundsøkonomiske plan – at der skal betales større medicinregninger og i højere grad skal betales offentlige ydelser til de pågældende patienter. Desuden er det uacceptabelt, at folk skal have unødige smerter.

Svar (19/10 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Hvis en patient ikke kan opnå den nødvendige behandling i eget amt og den nødvendige ekspertise findes i et andet amt, er bopælsamtet efter sygehusloven forpligtet til at henvise patienten til behandling i det fremmede amt og betale omkostningerne ved behandlingen.

Ved »den nødvendige behandling« forstås en behandling, der ud fra en lægefaglig vurdering må betegnes som nødvendig.

Som sundhedsminister må jeg støtte mig til den lægefaglige rådgivning, jeg får af Sundhedsstyrelsen.